

গেব্ৰিয়েলা মিষ্টালৰ কবিতা

অনু: ননী বৰদলৈ

গেব্ৰিয়েলা মিষ্টাল (১৮৮৯-১৯৫৭) এগৰাকী চিলিয়ান কবি। গেব্ৰিয়েলা মিষ্টাল –এইটো ছদ্মনাম। তেওঁৰ প্ৰকৃত নাম হ'ল লুচিৰা গ'ডোই এলচায়াগা। ১৯৪৫ চনত তেওঁ সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এই বঁটা লাভ কৰা তেওঁ প্ৰথমগৰাকী লেতিন আমেৰিকান লেখক। তেওঁৰ কবিতাৰ কেতবোৰ কেন্দ্ৰীয় বিষয়বস্তু হ'ল প্ৰকৃতি, প্ৰতাৰণা, প্ৰেম, মাতৃস্নেহ, ভ্ৰমণ আদি।

মই অকলশৰীয়া নহয়

পৰ্বতমালাৰ পৰা সমুদ্ৰলৈকে
নিৰ্জন নীৰৱ এই ৰজনী,
অথচ ময়েই সেইজন
যি তোমাক আলোড়িত কৰি তুলিছোঁ প্ৰতিটো ক্ষণ,
মই অকলশৰীয়া নহয়।

আকাশখন অকলশৰীয়া,
কাৰণ
জোনটোৱে ইতিমধ্যে সাগৰত ডুব মাৰিছে।
অথচ ময়েই সেইজন যি তোমাক দুবাহত
আৱদ্ধ কৰি ৰাখিছোঁ,
মই অকলশৰীয়া নহয়।

গোটেই পৃথিৱীখন নীৰৱ।
তুমি চোৱা, সমগ্ৰ শৰীৰ বিষণ্ণ।
অথচ ময়েই সেইজন যি তোমাক
এতিয়াও আলিঙ্গন কৰি আছোঁ,
মই অকলশৰীয়া নহয়।

[ইংৰাজী শিৰোনাম : 'I am not alone' (Non Sono Sola)]

গধূলি

গম পাইছোঁ, কোমল হৃদয়খন
লাহে লাহে গলি গৈ আছে, মমৰ দৰে।

সিৰাই সিৰাই প্ৰবাহিত,
যেন সুৰা নহয়, তেলৰ তপত সোঁত।

গম পাইছোঁ, শান্ত অচঞ্চল হৰিণীৰ দৰে
জীৱনটো পলাবলৈ লৈছে।

[ইংৰাজী শিৰোনাম : 'Dusk']

বেদনাহত মাতৃ

শোৱা, অ' মোৰ প্ৰিয়, শুই থাকা
নিঃশব্দ হৈ, কোনো ভীতি নোহোৱাকৈ
যদিও মোৰ আত্মা বিনিদ্ৰ হৈ ৰ'ব
যদিও মোৰ কোনো জিৰণিৰ কথা নাথাকিব।

শোৱা, শুই থাকা আৰু ওৰোটো নিশা
এটি কোমল ঘাঁহপাত অথবা
ভেড়াৰ মসৃণ নোমতকৈও
সুকোমল হওক তোমাৰ উশাহ।

মোৰ মঙহ মজ্জা মিহলি হৈ যাওক
তোমাৰ শৰীৰৰ স'তে
শেষ হওক উদ্বেগ, স্তব্ধ হওক বুকুৰ স্পন্দন
তোমাৰ কোলাতেই জাপ খাওক দুচকু মোৰ
মোৰ হৃদয়, সিও শুই পৰক তোমাৰ মাজত।

[ইংৰাজী শিৰোনাম : 'The Sad Mother']